TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. liepos 14 d.*

Byloje C-26/00

dėl 2000 m. sausio 29 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Nyderlandų Karalystė, atstovaujama M. Fierstra ir J. van Bakel,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą T. van Rijn ir C. Van der Hauwaert, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

palaikomą

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos N. Díaz Abad, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (pranešėjas), G. Arestis ir J. Klučka,

generalinis advokatas P. Léger,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2005 m. vasario 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Nyderlandų Karalystė ieškiniu prašo panaikinti 1999 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2423/1999, nustatantį apsaugos priemones cukraus, kurio KN kodas 1701, ir cukraus bei kakavos mišinių, kurių KN kodai 1806 10 30 ir 1806 10 90 ir kurių kilmės šalis yra UŠT, atžvilgiu (OL L 294, p. 11, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisės aktai

Bendras cukraus rinkų organizavimas

2 1999 m. rugsėjo 13 d. Reglamentu (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 252, p. 1) Europos Sąjungos Taryba kodifikavo keletą kartų keistą 1981 m. birželio 30 d. Reglamentą (EEB) Nr. 1785/81 (OL L 177, p. 4), kuriuo buvo nustatytas šis bendras organizavimas. Šiuo organizavimu siekiama reguliuoti Bendrijos cukraus rinką, kad būtų padidintas užimtumas ir Bendrijos cukraus gamintojų gyvenimo lygis.

3 Paramą Bendrijos produkcijai, įgyvendinamą nustatant garantines kainas, riboja nacionalinės gamybos kvotos (A ir B kvotos), kurias Taryba pagal Reglamentą Nr. 2038/1999 skiria kiekvienai valstybei narei, kuri jas paskirsto tarp savo gamintojų. B kvotai priskiriamam cukrui (vadinamasis „B cukrus“) taikomas didesnis gamybos mokestis, palyginti su A kvotos cukrumi (vadinamasis „A cukrus“). Cukrus, pagamintas viršijus A ir B kvotas, yra vadinamas „C cukrumi“ ir jis negali būti parduodamas Europos bendrijoje, išskyrus atvejus, kai kitą sezoną jis priskiriamas A ir B kvotoms.

4 Išskyrus C cukraus eksportą, pagal Reglamento Nr. 2038/1999 18 straipsnį už iš Bendrijos eksportuojamą cukrų yra skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumui padengti.

5 Cukraus, už kurį gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, kiekis ir bendra metinė grąžinamųjų išmokų suma nustatoma pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus (toliau – PPO susitarimai), kurių šalis yra Bendrija, patvirtintus

1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1). Vėliausiai skaičiuojant nuo 2000–2001 prekybos metų, cukraus, už kurio eksportą mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis turi būti ne didesnis kaip 1 273 500 tonų, o bendra grąžinamųjų išmokų suma neturi būti didesnė kaip 499,1 milijono eurų, ir tai sudaro atitinkamai 20 % ir 36 % sumažėjimą, palyginti su 1994–1995 prekybos metais.

UŠT asociacijos su Bendrija režimas

6 EB 3 straipsnio 1 dalies s punkte yra numatyta, jog viena iš Bendrijos veiklos sričių yra užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT) asociacija, kad „būtų plečiama prekyba ir kartu skatinama ekonominė bei socialinė plėtra".

7 Aruba ir Nyderlandų Antilai yra UŠT.

8 Pastarųjų asociaciją su Bendrija reglamentuoja EB sutarties IV antraštinė dalis.

9 EB sutarties 136 straipsnio (po pakeitimo – EB 187 straipsnis) pagrindu buvo priimta keletas sprendimų, įskaitant 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 91/482/EEB dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija (OL L 263, p. 1), kuris pagal jo 240 straipsnio 1 dalį yra taikomas dešimt metų, skaičiuojant nuo 1990 m. kovo 1 dienos.

10 Įvairios šio sprendimo nuostatos iš dalies buvo pakeistos 1997 m. lapkričio 24 d. Tarybos sprendimu 97/803/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 91/482 (OL L 329, p. 50). Be to, Sprendimo 91/482, iš dalies pakeisto Sprendimu 97/803 (toliau – sprendimas dėl UŠT), galiojimas 2000 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimu 2000/169/EB (OL L 55, p. 67) buvo pratęstas iki 2001 m. vasario 28 dienos.

11 Sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„UŠT kilmės produktai į Bendriją įvežami be importo muito." (Neoficialus vertimas)

12 To paties sprendimo 102 straipsnyje numatyta:

„Nepažeisdama 108b (straipsnio) Bendrija UŠT kilmės produktų importui netaiko jokių kiekybinių apribojimų ar lygiaverčio poveikio priemonių." (Neoficialus vertimas)

13 Šio sprendimo 108 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje daroma nuoroda į šio sprendimo II priedą, kuriame pateikiama produktų kilmės sąvoka ir su ja susijusių administracinio bendradarbiavimo būdų sąvokų apibrėžimas. Pagal šio priedo 1 straipsnį produkto kilmės šalimi yra laikoma UŠT, Bendrija arba Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalys (toliau – AKR valstybės), jei jis ten buvo ištisai gautas arba pakankamai perdirbtas.

14 II priedo 3 straipsnio 3 dalyje pateikiamas apdirbimų arba apdorojimų, kurie yra laikomi nepakankamais, kad produktui iš UŠT būtų suteiktas produkto kilmės statusas, sąrašas.

15 Be to, II priedo 6 straipsnio 2 dalyje yra pateikiamos vadinamosios „EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos" taisyklės. Joje nustatyta:

„Jei Bendrijoje arba AKR valstybėse ištisai gauti produktai buvo apdirbti arba perdirbti UŠT, jie laikomi ištisai gautais UŠT." (Neoficialus vertimas)

16 Pagal šio priedo 6 straipsnio 4 dalį šios EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės yra taikomos „bet kuriam UŠT atliktam apdirbimui ar perdirbimui, įskaitant 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas operacijas".

17 Sprendimu 97/803 į sprendimą dėl UŠT buvo įterptas 108b straipsnis, kurio 1 dalyje nustatyta, kad „II priedo 6 straipsnyje nurodyta AKR-UŠT kilmės kumuliacija yra pripažįstama neviršijant 3 000 tonų cukraus metinio kiekio". Tačiau Sprendimas 97/803 EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės taikymo neapribojo.

18 Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalimi Europos Bendrijų Komisijai suteikiama teisė imtis „būtinų apsaugos priemonių", jei „(šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui", arba (jei) „kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje <...>". Pagal

šio sprendimo 109 straipsnio 2 dalį Komisija turi pasirinkti „tokias priemones, kurios mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą". Be to, „šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti".

Apsaugos priemonės, priimtos cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kumuliacija, importo atžvilgiu

19 Komisija ginčijamą reglamentą priėmė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio pagrindu.

20 Iš ginčijamo reglamento pirmų penkių konstatuojamųjų dalių matyti, kad:

„1) pastaraisiais mėnesiais kilo sunkumų, dėl kurių gali labai pablogėti veikla Bendrijos cukraus sektoriuje; šių sunkumų atsirado dėl to, kad nuo 1997 m. vis labiau didėja cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, bei UŠT kilmės cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių <...> importas. Šie produktai į Bendriją įvežami be importo muitų pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį;

2) kyla pavojus, kad dėl šio importo gali labai pablogėti bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo veikimas Bendrijoje ir tai gali sukelti labai neigiamas pasekmes Bendrijos cukraus sektoriaus ūkio subjektams;

3) kyla pavojus, kad rinkos organizavimo veikimas bus labai sutrikdytas; Bendrijos rinkoje cukraus vartojimas yra pastovus; taigi dėl cukraus, kuris importuojamas į Bendriją už mažesnę nei intervencinė kainą, Bendrijos gamintojai turi eksportuoti atitinkamą kiekį Bendrijos cukraus, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje; už šį cukrų iš Bendrijos biudžeto mokamos grąžinamosios išmokos (dabar – apie 520 eurų už toną). Šio eksporto apimtį riboja GATT susitarimai: taigi šis importas sumažina galimybę eksportuoti kvotinį cukrų; siekiant tai išspręsti, turėtų būti aptarta galimybė sumažinti Bendrijos gamybos kvotas;

4) taip pat kyla pavojus, kad dėl padidėjusio cukraus importo bus padaryta žala Bendrijos cukraus sektoriaus ūkio subjektams. Bendram cukraus rinkos organizavimui yra būdinga: pirma, finansavimo iš savo fondų principas, kai Bendrijos cukraus gamintojai patys finansuoja cukraus pertekliaus pardavimą būtent eksporto grąžinamųjų išmokų forma, ir, antra, minimali kaina, kurią Europos cukraus gamintojai turi mokėti už cukrinius runkelius, kurie yra žaliava cukrui gaminti. Kadangi vis daugiau cukraus arba produktų, kurių sudėtyje yra labai daug cukraus, importuojama už mažesnes kainas nei tos, už kurias Bendrijos gamintojai gali parduoti atitinkamus produktus, šis importas iš esmės trikdo Bendrijos įmonių veiklą; dėl įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką ūkininkų naudai nustatytų apribojimų Bendrijos įmonės negali konkuruoti su tokia tvarka importuojamais produktais;

5) be to, dėl padidėjusios eksporto, kuriam skiriamos grąžinamosios išmokos, apimties gali kilti pavojus, kad padidės remiamos kvotinio cukraus eksporto vienetinės išlaidos, taigi ir gamybos mokestis, kurį moka Bendrijos cukraus gamintojai.“ (Neoficialus vertimas)

21 Ginčijamo reglamento aštuntoje ir devintoje konstatuojamosiose dalyse patikslinama, kad:

„8) šiuo tikslu <...> cukraus išleidimas į laisvą apyvartą Bendrijoje turėtų būti siejamas su importo muitų netaikymu, jei Bendrijos teisės aktuose nustatytos standartinės kokybės cukraus, atgabento į Europos uostus Bendrijoje, CIF importo kaina nėra mažesnė už atitinkamiems produktams taikomą intervencinę kainą; ši priemonė turėtų užtikrinti, kad importuotas cukrus nebus parduotas mažesnėmis kainomis nei kainos Bendrijos rinkoje ir padėti išvengti šio importo trikdančio poveikio, bet kuriuo atveju užtikrinant vienodą pakankamą pelną atitinkamiems UŠT ūkio subjektams ir preferencinio režimo, EB sutartimi nustatyto Bendrijos produktų ir UŠT kilmės produktų naudai, laikymąsi;

9) cukraus ir kakavos mišinių <...> importui turėtų būti taikoma Bendrijos priežiūros procedūra; ši priemonė leidžia Komisijai iš arčiau stebėti šio importo pokyčius kiekių ir kainų lygmenyje ūkio subjektams nenustatant papildomos administracinės pareigos". (Neoficialus vertimas)

22 Cukrui, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, nustatyta apsaugos priemonė yra mažiausia kaina. Be to, ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Produktų, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija ir kurių KN kodas yra 1701, išleidimui į laisvą apyvartą Bendrijoje netaikomi importo muitai, jei

standartinės kokybės, kuri apibrėžta (1972 m. balandžio 17 d.) Tarybos reglamente (EEB) Nr. 793/72, nustatančiame baltojo cukraus kokybę (OL L 94, p. 1), nepakuoto produkto CIF importo kaina yra ne mažesnė už atitinkamiems produktams taikomą intervencinę kainą." (Neoficialus vertimas)

23 Dėl UŠT kilmės cukraus ir kakavos mišinių (produktai, kurių KN kodai 1806 10 30 ir 1806 10 90) ginčijamo reglamento 2 straipsnis nustato, kad jų išleidimui į laisvą apyvartą Bendrijoje „taikoma Bendrijos priežiūros procedūra pagal taisykles, numatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1), 308d straipsnyje".

24 Šio 308d straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tuo atveju, kai turi būti vykdoma Bendrijos priežiūra, valstybės narės mažiausiai kartą per mėnesį Komisijai pateikia priežiūros ataskaitas, kuriose pateikia duomenis apie išleistų į laisvą apyvartą arba eksportuotų produktų kiekį. Komisijos prašymu, teikdamos informaciją apie importą, valstybės narės pateikia duomenis tik apie tą importą, kuriam buvo taikomas preferencinis muitų tarifų režimas."

25 Pagal jo 3 straipsnį ginčijamas reglamentas buvo taikomas iki 2000 m. vasario 29 dienos.

Faktinės aplinkybės

26 1999 m. birželio mėnesio pabaigoje Komisija pradėjo sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje numatytą procedūrą dėl cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių

importo iš Arubos. 1999 m. birželio 23 d. pranešime valstybėms narėms ji nurodė didelį cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių importo į Bendriją padidėjimą pastaraisiais mėnesiais ir kaip šio padidėjimo priežastį nurodė tai, kad šie produktai Bendrijos rinkoje buvo pasiūlyti mažesnėmis kainomis už tas, kurias taikė Bendrijos cukraus gamintojai, ir kad ši situacija labai sutrikdė „Bendrijos įmonių veiklą, kurios dėl įgyvendinant bendrąją žemės politiką ūkininkų naudai nustatytų apribojimų (negalėjo) konkuruoti su tokia tvarka importuojamais produktais".

27 Komisijos teigimu, UŠT gamintojai pirko savo cukrų Bendrijoje už pasaulinėje rinkoje vyraujančią kainą, kuri buvo 500 EUR už toną mažesnė nei kaina Bendrijos rinkoje. Šis produktas, nedaug pakeistas, buvo iš naujo importuojamas į Bendriją be muitų.

28 1999 m. birželio 30 d. įvyko sprendimo dėl UŠT IV priedo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyto konsultacinio komiteto susirinkimas. Dauguma valstybių narių pritarė Komisijos pateiktam pasiūlymui priimti apsaugos priemones. Nyderlandų Karalystė šiam pasiūlymui prieštaravo tvirtindama, be kita ko, jog nebuvo pateikta įrodymų, kad aptariamas cukrus buvo parduodamas mažesne už Bendrijoje taikomą kaina ir kad nebuvo patenkintos apsaugos priemonėms priimti nustatytos sąlygos.

29 Vis dėlto Komisija ne iš karto įgyvendino šį pasiūlymą, bet 1999 m. rugpjūčio mėnesį pradėjo naują procedūrą, skirtą šįkart cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių importui iš visų UŠT. Komisijos teigimu, importo mažesne nei intervencinė kaina padidėjimas, užfiksuotas birželio mėnesį Arubos atžvilgiu, buvo patvirtintas dėl visų UŠT.

30 Konsultacinis komitetas dar kartą susirinko rugsėjo mėn. 8 d. ir dauguma valstybių narių (Nyderlandų Karalystė pakartojo savo prieštaravimą dėl Komisijos pasiūlymo) pritarė apsaugos priemonių priėmimui, kurios galiausiai buvo priimtos 1999 m. lapkričio 15 d., konstatavus didelį importo padidėjimą tų pačių metų rugsėjo ir spalio mėnesiais.

31 Pagal sprendimo dėl UŠT IV priedo 1 straipsnio 5 dalį Nyderlandų Karalystė dėl ginčijamo reglamento kreipėsi į Tarybą, kuri nepasinaudojo šio straipsnio 7 dalyje numatyta galimybe priimti kitokį sprendimą.

Šalių reikalavimai

32 Nyderlandų vyriausybė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

33 Komisija prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

34 2000 m. kovo 11 d. Nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido Ispanijos Karalystei įstoti į bylą Komisijos pusėje.

35 2000 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai įteiktu laišku Nyderlandų Karalystė paprašė sustabdyti bylos nagrinėjimą Teisingumo Teisme, kol bus priimtas galutinis Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-47/00, *Rica Foods prieš Komisiją*, kurioje taip pat prašoma panaikinti ginčijamą reglamentą.

36 2000 m. spalio 17 d. Nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas, vadovaudamasis EB Teisingumo Teismo statuto 47 straipsnio trečiąja pastraipa ir Teisingumo Teismo Procedūros reglamento 82a straipsnio 1 dalies pirmąja pastraipa, patenkino šį prašymą.

37 Pirmosios instancijos teismas 2002 m. sausio 17 d. Sprendimu *Rica Foods prieš Komisiją* atmetė ieškinį byloje T-47/00 kaip nepriimtiną (Rink. p. II-113).

Dėl ieškinio

38 Grįsdama prašymą panaikinti ginčijamą reglamentą Nyderlandų Karalystė nurodo keturis ieškinio pagrindus susijusius su:

— sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes priimdama ginčijamo reglamento 1 straipsnį Komisija rėmėsi akivaizdžiai netiksliu faktinių aplinkybių dėl cukraus vertinimu arba bet kuriuo atveju piktnaudžiavo įgaliojimais nustatyti apsaugos priemones,

— tos pačios nuostatos pažeidimu, nes priimdama ginčijamo reglamento 2 straipsnį Komisija rėmėsi akivaizdžiai netiksliu faktinių aplinkybių dėl kakavos ir cukraus mišinių vertinimu arba bet kuriuo atveju piktnaudžiavo įgaliojimais nustatyti apsaugos priemones,

— EB 253 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti pažeidimu, nes reglamento motyvai yra nepakankami, tarpusavyje prieštaraujantys ir iš dalies nesuprantami,

— sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes ginčijamo reglamento 1 straipsnyje Komisija numatė, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, CIF importo kaina neturi būti mažesnė už EB cukrui taikomą intervencinę kainą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir cukrui nustatyta mažiausia kaina

Šalių argumentai

39 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė teigia, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo į Bendriją atžvilgiu Komisija akivaizdžiai netiksliai įvertino faktines aplinkybes prieš padarydama išvadą dėl būtinybės priimti apsaugos priemones ir piktnaudžiavo įgaliojimais, nes aptariamomis priemonėmis akivaizdžiai buvo siekiama apsaugoti Europos cukraus gamintojus nuo bet kokios galimos neribojamo importo iš UŠT konkurencijos.

40 Šios vyriausybės teigimu, apsaugos priemonės yra išimtinės pagal paprastai prekybos srityje taikomus teisės aktus. Todėl Komisija turėjo įrodyti išskirtinės situacijos buvimą, dėl kurios buvo būtinos tokios priemonės, remdamasi objektyviais sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje nustatytais vertinimo kriterijais. Tačiau nagrinėjamu atveju taip nebuvo.

41 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro šešios dalys.

42 Visų pirma Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad iš UŠT importuoti cukraus kiekiai, kurie remiantis Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostatas) pateiktais duomenimis buvo 45 000 tonų 1999 metais, o tai yra mažiau nei 0,4 % Bendrijos produkcijos ir truputį mažiau nei 3 % importo iš AKR valstybių ir Indijos lengvatine tvarka, negali reikšti pavojaus, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas.

43 Antra, ši vyriausybė teigia, kad Komisija nepateikė įrodymo, jog cukrus iš UŠT Bendrijoje buvo parduodamas mažesne nei intervencinė kaina.

44 Trečia, Nyderlandų vyriausybė pastebi, kad bendra cukraus gamyba Bendrijoje skiriasi daugiau nei vienu milijonu tonų, nelygu metai. Kadangi vartojimas taip pat kinta, tvirtinimas, jog kiekvienas papildomas iš UŠT importuotas kiekis lemtų atitinkamo kiekio eksportą, yra grindžiamas dideliu primityvumu, net realybės nesuvokimu. Bet kuriuo atveju, net jei būtų įrodytas atitinkamas subsidijuojamo

eksporto padidėjimas, iš to kylančios pasekmės Bendrijos biudžetui, šios vyriausybės teigimu, nebūtų svarbus motyvas, galintis pagrįsti apsaugos priemonių sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio prasme priėmimą, nes tokios pasekmės yra būdingos visai importo laisve grindžiamai sistemai.

45 Ketvirta, ši vyriausybė teigia, kad ginčijamas cukraus importas nesukėlė sunkumų Bendrijai atsižvelgiant į jos įsipareigojimus pagal PPO susitarimus. Nurodydama 1999 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartį *Emesa Sugar prieš Komisiją* (T-44/98 R II, Rink. p. II-1427, 107 punktas), ji pažymi, kad Bendrija turėjo pakankamą veiksmų laisvę, jog galėtų susidoroti su cukraus iš UŠT importo padidėjimu iki 2000 metų.

46 Penkta, Nyderlandų vyriausybė abejoja, kad priimdama ginčijamą reglamentą Komisija buvo numačiusi sumažinti gamybos kvotas. Bet kuriuo atveju šis sumažinimas nebuvo reikalingas dėl paties ginčijamo cukraus importo.

47 Galiausiai ši vyriausybė teigia, jog nebuvo įrodyta, kad ginčijamu cukraus importu buvo padaryta žala Bendrijos gamintojams. Visų pirma eksporto gražinamąsias išmokas finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas (EŽŪOGF), o ne Bendrijos gamintojai. Be to, 1999 m. cukrus UŠT gamintojams buvo parduodamas du kartus didesne nei pasaulinės rinkos kaina, o tai leido Bendrijos gamintojams gauti didelį pelną. Pagaliau Komisija neįrodė, kad kiekviena iš UŠT importuota tona lėmė atitinkamą Bendrijos gamintojų vykdomo pardavimo sumažėjimą.

48 Komisija atsikerta, kad, atsižvelgiant į Eurostato paskelbtus skaičius, bendras iš UŠT importuojamo cukraus kiekis buvo 10 251,7 tonų 1997 metais ir 43 948,4 tonų 1999 m. sausio – vasario mėnesiais, o tai reiškia 328 % padidėjimą, be to, rugpjūčio ir spalio mėnesiais taip pat buvo užfiksuotas šio importo spartesnis didėjimas. Didžiąją šio importo dalį sudarė cukrus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija.

49 Komisijos teigimu, toks importo padidėjimas galėjo labai sutrikdyti bendro cukraus rinkos organizavimo veikimą. Atsižvelgiant į bendrą perteklių šioje rinkoje, tam tikras kiekis importuojamo cukraus sudarytų kliūtis tam tikro lygiaverčio Bendrijos cukraus kiekio pardavimui Bendrijos rinkoje, kuris tokiu atveju turėtų būti eksportuojamas, o eksporto išlaidos tektų tiek Bendrijos biudžetui, tiek cukraus gamintojams, kurie taip pat finansuoja eksporto grąžinamąsias išlaidas.

50 Komisijos teigimu, bet koks, net nedidelio kiekio, papildomas cukraus importas gali sutrikdyti rinką. Vėliau ar anksčiau, dėl importo padidėjimo Bendrija būtų įpareigota sumažinti Bendrijos gamybos kvotas, o tai prieštarautų bendrosios žemės ūkio politikos principams ir tikslams. Komisija šiuo klausimu nurodo 2000 m. vasario 8 d. Sprendimą *Emesa Sugar* (C-17/98, Rink. p. I-675, 56 punktas).

51 Dėl importuotų produktų pardavimo mažesne nei intervencinė kaina importo padidėjimo pasekmės būtų dar sunkesnės, nes Bendrijos gamintojai negali pasiūlyti savo cukraus mažesne kaina, kadangi pagal Reglamento Nr. 2038/1999 6 straipsnį jie privalo sumokėti minimalią kainą už perkamus cukrinius runkelius. Taigi Komisija galėjo pagrįstai įtarti, realiai to neįrodydama, kad UŠT įmonės pirko C cukrų

pasaulinės rinkos kaina ir jį importavo į Bendriją mažesnėmis nei intervencinė kainomis.

52 Komisija taip pat tvirtina, kad bendru rinkos organizavimu buvo nustatytos gamybos kvotos tiek cukrui, kuris bus vartojamas Bendrijos rinkoje (A cukrus), tiek cukrui, kuris gali būti eksportuojamas mokant grąžinamąsias išmokas (A ir B cukrus). Jos teigimu, jei cukraus gamintojai negali parduoti A cukraus Bendrijos rinkoje, jie bando jį eksportuoti vykdydami eksportą, kuriam būtinos subsidijos. Kitas sprendimas būtų laikyti cukrų, bet jau kelerius metus intervencija nebuvo taikoma ir Komisija neskatina kreiptis dėl šios procedūros, atsižvelgiant į jos sąnaudas, tenkančias Bendrijos biudžetui.

53 Dėl įsipareigojimų pagal PPO susitarimus laikymosi Komisija nurodo minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą.

54 Galiausiai dėl neigiamų pasekmių Bendrijos ūkio subjektams Komisija, nurodydama minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą ir generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvados šioje byloje 88 punktą, pažymi, kad ne visas eksporto grąžinamąsias išmokas finansuoja EŽŪOGF, bet didelę jų dalį taip pat dengia Bendrijos gamintojai. Nors tai tiesa, kad tam tikri Bendrijos gamintojai gali gauti naudos parduodami C cukrų UŠT gamintojams, Komisijos teigimu, tai negali atlyginti žalos, padarytos visam sektoriui.

55 Ispanijos vyriausybės pozicija yra tokia pati kaip Komisijos. Ji pastebi, kad didelis cukraus iš UŠT importo padidėjimas nuo 1997 m. yra sprendimo dėl UŠT pakeitimo,

kuriuo apribotas produktų su taikoma AKR-UŠT kilmės kumuliacija importas į Bendriją, kuriam netaikomi muitų mokesčiai, pasekmė. Sektoriaus įmonės, informuotos apie šią perspektyvą 1996 m. paskelbus pakeitimo pasiūlymą, pradėjo importuoti kitus produktus, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija ir kuriems šis pakeitimas nebuvo taikomas. Be to, priimtomis priemonėmis buvo siekiama apsaugoti Bendrijos gamintojų interesus bendrosios žemės ūkio politikos srityje nepaveikiant UŠT ekonomikos, nes jos nebuvo skirtos šiose šalyse pagamintam cukrui.

56 Ši vyriausybė taip pat pažymi, kad 1999 m. cukraus kaina pasaulinėje rinkoje buvo 242 EUR už toną, o Ispanijoje cukrus buvo parduodamas 775 EUR už toną. Taigi UŠT ūkio subjektai gavo pelną, lygų 533 EUR už toną cukraus, kurį jie eksportavo į Bendriją nemokėdami muitų. Todėl jie galėjo pirkti C cukrų ir, minimaliai perdirbę, išvengti įvežimo muitų, gaudami didelį pelną. Mišinių importo kaina buvo taip pat mažesnė už Bendrijos rinkoje vyravusią kainą.

57 Be to, Ispanijos vyriausybė, atkreipdama dėmesį, kad aptariamas cukrus nebuvo gaunamas iš UŠT auginamų kultūrų, pastebi, jog sprendimas dėl UŠT buvo priimtas siekiant šių teritorijų plėtros. Šios šalys negauna jokios naudos iš pridėtinės vertės, gautos iš perdirbimo operacijų, nuo kurių priklauso EB-UŠT kilmės kumuliacija, nes realiai jose atliekamas minimalus perdirbimas nesukuria darbo vietų ir nesudaro palankesnių sąlygų UŠT plėtrai.

Teisingumo Teismo vertinimas

58 Visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT

109 straipsnį (šiuo klausimu žr. 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, C-390/95 P, Rink. p. I-769, 48 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 61 punktą bei 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 73 punktą).

59 Šiomis aplinkybėmis Bendrijos teismas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar įgyvendinant šią diskreciją nepadaryta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 48 punktą; minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, 62 punktą ir minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, 74 punktą).

60 Bendrijos teismo kontrolės intensyvumas ribojamas ypač tais atvejais, kai Bendrijos institucijos turi derinti skirtingus interesus ir taip pasirinkti politinius sprendimus, priklausančius jų kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2000 m. vasario 8 d. Sprendimo *Emesa Sugar*, C-17/98, Rink. p. I-675, 53 punktą).

61 Pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį Komisija „gali" imtis apsaugos priemonių „jei (šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui", arba „(jei) kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje". Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt prieš Komisiją* 47 punkte nusprendė, kad pirmuoju šioje dalyje nurodytu atveju turi būti įrodytas priežastinio ryšio buvimas, nes apsaugos priemonėmis turi būti siekiama pašalinti ar sušvelninti atitinkamame sektoriuje kilusius sunkumus, o antruoju atveju, atvirkščiai, nereikalaujama, kad sunkumai, pagrindžiantys apsaugos priemonės nustatymą, kiltų dėl UŠT sprendimo taikymo.

62 Komisija ginčijamą reglamentą grindė antruoju UŠT sprendimo 109 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju. Iš tikrųjų iš šio reglamento pirmos konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija ginčijamą apsaugos priemonę priėmė dėl to, jog dėl „sunkumų pastaraisiais mėnesiais kilo pavojus, kad gali labai pablogėti veikla Bendrijos cukraus sektoriuje".

63 Būtent iš šio reglamento antros–penktos konstatuojamųjų dalių matyti, kad rėmimąsi sprendimo dėl UŠT 109 straipsniu lėmė aplinkybė, jog cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas galėjo sukelti didelį bendros rinkos organizavimo veikimo cukraus sektoriuje pablogėjimą ir labai neigiamas pasekmes šio sektoriaus Bendrijos ūkio subjektams.

64 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro šešios dalys, iš kurių pirmos penkios iš esmės susijusios su pavojumi, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas, o šeštoji – kad gali kilti neigiamos pasekmės Bendrijos ūkio subjektams.

Dėl pavojaus, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas

65 Visų pirma Nyderlandų vyriausybė teigia, kad, atsižvelgiant į minimalius pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles importuoto cukraus kiekius, neegzistuoja joks sunkumas sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

66 Šiuo klausimu iš ginčijamo reglamento pirmos ir trečios konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija nustatė cukraus iš UŠT importo pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles „didelį padidėjimą" nuo 1997 m. ir kad dėl šios priežasties rinkos organizavimo veikimas galėjo būti „labai sutrikdytas". Šio reglamento trečioje konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu nurodoma:

„Bendrijos rinkoje cukraus vartojimas yra pastovus; taigi dėl cukraus, kuris importuojamas į Bendriją už mažesnę nei intervencinė kainą, Bendrijos gamintojai turi eksportuoti atitinkamą kiekį Bendrijos cukraus, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje; už šį cukrų iš Bendrijos biudžeto mokamos grąžinamosios išmokos (dabar – apie 520 eurų už toną). Šio eksporto apimtį riboja GATT susitarimai: taigi šis importas sumažina galimybę eksportuoti kvotinį cukrų; siekiant tai išspręsti, turėtų būti aptarta galimybė sumažinti Bendrijos gamybos kvotas".

67 Reikia priminti, kaip pastebėjo Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punkte, kad jau 1997 m. egzistavo Bendrijos runkelių cukraus gamybos perteklius, palyginti su Bendrijos suvartojamu kiekiu, kurį didino cukranendrių cukraus iš AKR šalių importas, kad būtų patenkinta ypatinga šio produkto paklausa, ir Bendrijos įsipareigojimas importuoti tam tikrą kiekį cukraus iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus. Be to, Bendrija taip pat buvo įsipareigojusi subsidijuoti cukraus eksportą, išmokėdama eksporto grąžinamąsias išmokas, neviršijančias šių susitarimų nustatytų sumų. Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdama į cukraus iš UŠT importo padidėjimą nuo 1997 m. Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad bet koks, net minimalus Bendrijos produkcijos atžvilgiu, į Bendrijos rinką patenkantis šio produkto kiekis įpareigotų jos institucijas padidinti subsidijas eksportui neperžengiant minėtų sumų ribų arba sumažinti Europos gamintojų kvotas, o tai sutrikdytų bendrą cukraus rinkos organizavimą, kurio pusiausvyra jau buvo netvirta, ir prieštarautų bendrosios žemės ūkio politikos tikslams.

68 Taigi Nyderlandų vyriausybė neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą pripažindama, jog cukraus iš UŠT importas labai padidėjo 1997–1999 metais ir kad šis padidėjimas, net minimalus Bendrijos produkcijos atžvilgiu, prilygo „sunkumams" sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

69 Todėl pirmojo ieškinio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

70 Antra, iš ginčijamo reglamento trečios konstatuojamosios dalies matyti, kad „dėl cukraus, kuris importuojamas į Bendriją už mažesnę nei intervencinė kainą, Bendrijos gamintojai turi eksportuoti atitinkamą kiekį Bendrijos cukraus, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje".

71 Kaip pastebi Nyderlandų vyriausybė, Komisija neįrodė, kad UŠT kilmės cukrus iš tikrųjų buvo įvežamas kaina, mažesne už intervencinę kainą Bendrijos rinkoje. Pati Komisija savo rašytinėse pastabose pripažino, kad šiuo klausimu ji rėmėsi „įtarimu".

72 Vis dėlto ši aplinkybė neturi įtakos ginčijamo reglamento teisėtumui, atsižvelgiant į antrą, trečią ir penktą konstatuojamąsias dalis, kuriose nurodomas, pirma, pavojus, kad gali pablogėti bendro cukraus rinkos organizavimo veikimas, ir, antra, žala, kurią ginčijamas importas gali sukelti Bendrijos ūkio subjektams cukraus sektoriuje.

73 Iš tikrųjų, net jei aptariamo importo kaina nebūtų mažesnė už intervencinę, Komisija pakankamai pagrindė ginčijamą apsaugos priemonę nurodydama, kad atsižvelgiant į cukraus suvartojimo Bendrijoje stabilumą, didėjantis cukraus iš UŠT importo augimas galėjo lemti subsidijuojamo eksporto padidėjimą, o dėl to padidėtų su šiuo eksportu susijusios išlaidos ir kartu Bendrijos gamintojų mokami mokesčiai, ar net Bendrijos gamybos kvotų sumažinimą. Tokie sunkumai, kaip pastebėjo Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Emesa Sugar* 40 ir 56 punktuose, gali sutrikdyti bendrą cukraus rinkos organizavimą.

74 Todėl antra pirmojo ieškinio pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

75 Trečia, Nyderlandų vyriausybė ginčija Komisijos teiginį ginčijamo reglamento trečioje konstatuojamojoje dalyje, kad dėl bet kokio papildomo cukraus importo „turi būti eksportuojamas atitinkamas kiekis Bendrijos cukraus, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje", nors cukraus gamyba ir vartojimas Bendrijoje kito, nelygu metai. Ši vyriausybė taip pat abejoja tuo, kad aptariamas eksportas buvo subsidijuojamas.

76 Šiuo klausimu pakanka atkreipti dėmesį, kad Bendrijoje cukraus gamyba yra didesnė nei vartojimas, o to Nyderlandų vyriausybė neginčija, ir kad Bendrija privalo importuoti tam tikrą cukraus kiekį iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus (minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktas).

77 Atsižvelgiant į perteklių Bendrijos cukraus rinkoje, aplinkybė, kad cukraus gamyba ir vartojimas Bendrijoje gali kisti, nelygu metai, kaip pastebi generalinis advokatas išvados 71 punkte, nėra svarbi.

78 Kalbant konkrečiai apie šį perteklių, reikėtų pastebėti, kad bet koks papildomas importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles padidina cukraus perteklių Bendrijos rinkoje ir lemia subsidijuojamo eksporto padidėjimą (žr. minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą).

79 Dėl šio paskutinio klausimo Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos pripažindama, kad cukraus iš UŠT importo sąlygotas eksportas buvo subsidijuojamas, nes iš UŠT importuotas cukrus, tapęs Bendrijos cukrumi, pats turi būti eksportuojamas, kad būtų išlaikyta bendro rinkų organizavimo pusiausvyra.

80 Taigi trečia dalis taip pat yra atmestina.

81 Ketvirta, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad iki 2000 m. liepos 1 d. PPO susitarimai suteikė pakankamai didelę veiksmų laisvę vykdant ginčijamą importą į Bendriją.

82 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad net jei papildomas cukraus eksportas mokant grąžinamąsias išmokas, kurį galėjo lemti cukraus importas iš UŠT, nepasiektų PPO susitarimuose nustatytų sumų ir kiekių, Nyderlandų vyriausybė neįrodė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pirma, atsižvelgdama į šių susitarimų tikslą laipsniškai riboti subsidijas eksportui ir, antra, pripažindama, kad padidėjęs cukraus importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles savo ruožtu padidino bendrą subsidijų eksportui sumą ir dar iki 2000 m. liepos 1 d. sukelė Bendrijos cukraus sektoriaus sutrikdymo grėsmę, kaip tai pažymėjo Pirmosios instancijos teismas 2002 m. lapkričio 14 d. Sprendime *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją* (T-94/00, T-110/00 ir T-159/00, Rink. p. II-4677, 139 punktas).

83 Todėl ketvirta pirmojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

84 Penkta, dėl Nyderlandų vyriausybės abejonių, susijusių su Komisijos ketinimu sumažinti Bendrijos gamybos kvotas, kurį turėjo Komisija priimdama ginčijamą reglamentą, pakanka konstatuoti, kad Nyderlandų vyriausybė nepateikė jokio įrodymo, pagrindžiančio jos tvirtinimus.

85 Todėl penkta pirmojo ieškinio pagrindo dalis taip pat negali būti pripažinta pagrįsta.

Dėl pasekmių Bendrijos gamintojams

86 Iš ginčijamo reglamento antros konstatuojamosios dalies matyti, kad aptariamas importas „gali sukelti labai neigiamas pasekmes Bendrijos cukraus sektoriaus ūkio subjektams".

87 Priešingai nei teigia Nyderlandų vyriausybė grįsdama šeštą pirmojo ieškinio pagrindo dalį, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos pateikdama tokį motyvą, kad pagrįstų ginčijamos apsaugos priemonės priėmimą.

88 Visų pirma akivaizdu, kad dėl bendro rinkos organizavimo pablogėjimo arba pablogėjimo grėsmės gali tekti sumažinti gamybos kvotas, taip tiesiogiai paveikiant Bendrijos gamintojų pajamas.

89 Be to, didžiąją eksporto grąžinamųjų išmokų dalį finansuoja Bendrijos gamintojai mokėdami gamybos mokesčius, kuriuos kiekvienais metais nustato Komisija. Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 78 punkto, Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad importas galėjo sukelti subsidijuojamo eksporto apimties ir gamybos mokesčių, kuriuos turi mokėti Bendrijos gamintojai, padidėjimą.

90 Galiausiai, net jei tam tikri gamintojai galėjo, kaip teigia Nyderlandų vyriausybė, gauti didelį pelną C cukrų parduodami UŠT ūkio subjektams gerokai didesnėmis nei

pasaulinės rinkos kainomis, šis teiginys, kurio nepagrindžia joks konkretus įrodymas, negali paneigti Komisijos vertinimo, jog aptariamas importas kėlė cukraus sektoriaus sutrikdymo pavojų, galintį, be kita ko, sukelti subsidijų eksportui sumos padidėjimą arba gamybos kvotų sumažinimą.

91 Taigi šešta pirmojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina kaip nepagrįsta.

92 Atsižvelgiant į visus pirmesnius argumentus, pirmasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir cukraus bei kakavos mišinių importo muitinės priežiūros mechanizmu

Šalių argumentai

93 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė cukraus ir kakavos mišinių atžvilgiu pateikia argumentus, analogiškus nurodytiems grindžiant pirmąjį ieškinio pagrindą.

94 Visų pirma ji kaltina Komisiją, kad ši neįrodė, jog labai riboto kiekio mišinių importas, dėl kurio nepanašu, kad atsirado augimo tendencija 1999 metais, pagrindė ginčijamos apsaugos priemonės priėmimą.

95 Be to, tvirtinimas ginčijamo reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje, kad šie mišiniai importuojami „už mažesnes kainas nei tos, už kurias Bendrijos gamintojai gali parduoti atitinkamus produktus", negali būti pagrįstas jokiu įrodymu.

96 Nyderlandų vyriausybė taip pat tvirtina, kad bendro cukraus rinkos organizavimo negali sutrikdyti mišinių importas, nes pagal Reglamento Nr. 2038/1999 1 straipsnį kakava nepatenka į šį bendrą organizavimą.

97 Galiausiai, nors muitinės priežiūros mechanizmas yra pakankamai negriežta priemonė, jei muitinės institucijos jo netaiko vykdydamos varžančią kontrolę, juo siekiama surinkti informaciją, kad būtų nustatyta, ar aptariamas importas gali sutrikdyti rinką. Taigi apsaugos priemone buvo siekiama išspręsti egzistuojančią problemą, o ne nurodyti argumentus, galinčius pagrįsti tokią priemonę. Todėl Komisija yra kalta dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais.

98 Komisija atsikerta, kad cukraus ir kakavos mišinių atžvilgiu ji apsiribojo nustatydama priežiūros mechanizmą, kuris leistų surinkti faktinius duomenis, susijusius su importuojamų kiekių ir taikomų kainų pokyčiais, kai veikiama neturint atitinkamiems produktams reikalaujamos importo licencijos. Nors neginčytina, kad kakava nepatenka į bendrą rinkos organizavimą, taip pat yra visiškai akivaizdu, kad aptariamuose mišiniuose yra labai didelis kiekis cukraus. Todėl mišinių iš UŠT

importas cukraus gamintojams gali sukelti neigiamų pasekmių cukraus pardavimui šių mišinių gamintojams Bendrijoje.

99 Dėl taikomos kainos Komisija pakartoja argumentus, kad importas mažesne nei intervencinė kaina lemia nesąžiningą, Bendrijos gamintojams žalingą konkurenciją, nes pastarieji negali pasiūlyti cukraus mažesne kaina, mat turi sumokėti minimalią kainą už perkamus cukrinius runkelius.

100 Ispanijos vyriausybė pritaria Komisijos pateiktiems argumentams. Dėl kaltinimo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais, ji priduria, kad jį paneigia faktinės aplinkybės ir nepagrindžia joks objektyvus, svarbus bei tinkamas įrodymas.

Teisingumo Teismo vertinimas

101 Pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį cukraus ir kakavos mišinių iš UŠT išleidimui į laisvą apyvartą yra taikomas priežiūros mechanizmas, kuris, kaip matyti iš šio reglamento devintos konstatuojamosios dalies, turėtų leisti Komisijai „tinkamai stebėti šio importo kiekių ir kainų pokyčius, nenustatant ūkio subjektams jokios papildomos administracinės pareigos".

102 Kadangi, kaip matyti ir iš Reglamento Nr. 2038/1999 1 straipsnio 1 dalies, nors mišiniai nepatenka į bendrą cukraus rinkos organizavimą, šių UŠT kilmės produktų, kuriuose paprastai yra didelis cukraus kiekis, importo padidėjimas vis dėlto sukelia pavojų, kad gali būti sutrikdytas bendro cukraus rinkos organizavimo veikimas, nes

šis importas gali paveikti Bendrijos gamintojų galimybę parduoti cukrų šių mišinių gamintojams Bendrijoje.

103 Be to, net jei nebūtų įrodyta, kad aptariamas importas buvo vykdomas mažesnėmis nei Bendrijos gamintojų taikomos kainomis, taip sąlygodamas nesąžiningą šiems gamintojams žalingą konkurenciją, Komisija galėjo, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, pripažinti, jog šis importas galėjo sutrikdyti bendro rinkos organizavimo veikimą, kaip buvo nuspręsta cukraus atžvilgiu šio sprendimo 67 punkte.

104 Galiausiai Nyderlandų vyriausybė nepateikė jokio objektyvaus, svarbaus ir tinkamo įrodymo, galinčio šioje byloje įrodyti piktnaudžiavimą įgaliojimais.

105 Todėl antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

106 Nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą, Nyderlandų vyriausybė teigia, kad ginčijamo reglamento pirmoje–penktoje konstatuojamosiose dalyse pateikiamų motyvų nepakanka. Šiame reglamente, kurio motyvai yra labai glausti, nepateikiama jokių konkrečių įrodymų, priežasčių ir tariamų nurodytų „sunkumų" pasekmių santrauka.

107 Be to, šie motyvai yra prieštaringi, nes negalima tuo pačiu metu ginčijamo reglamento trečioje konstatuojamoje dalyje teigti, kad papildomas importas lemia papildomą subsidijuojamą eksportą, kuris padidina naštą Bendrijos biudžetą, o to paties reglamento ketvirtoje konstatuojamoje dalyje – kad visos pertekliaus išlaidos, kurių gali atsirasti dėl importo iš UŠT, tenka gamintojams.

108 Galiausiai šioje trečioje konstatuojamoje dalyje pateikiamas teiginys, kad dėl bet kokio cukraus importo mažesne nei intervencinė kaina Bendrijos biudžetas patiria papildomų išlaidų, yra nesuprantamas.

109 Komisija pastebi, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką reglamento motyvai turi atitikti teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti jį priėmusios institucijos argumentus. Todėl negalima reikalauti, kad motyvai pateiktų konkretų, daugiau ar mažiau visapusišką faktinių aplinkybių vertinimą. Ji ginčijamą reglamentą motyvavo trumpai, bet pakankamai: pirmoje konstatuojamoje dalyje nurodomi Bendrijos cukraus rinkoje kilę sunkumai, kitose konstatuojamosiose dalyse išsamiai išdėstomos priežastys, dėl kurių šie sunkumai galėjo pabloginti padėtį rinkoje; galiausiai pasirinktų priemonių pobūdis yra aiškiai motyvuotas. Todėl ginčijamo reglamento motyvų pakanka, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę.

110 Be to, ginčijamo reglamento trečia ir ketvirta konstatuojamosios dalys nėra nesuderinamos, nes cukraus iš UŠT importo padidėjimas gali sukelti Bendrijos cukraus gamintojams išlaidų, kurios kartu tenka ir Bendrijos biudžetui.

111 Galiausiai trečia konstatuojamoji dalis yra visiškai suprantama: dėl cukraus importo mažesne nei intervencinė kaina atsiranda Bendrijos gamintojams žalinga nesąžininga konkurencija, dėl kurios jie negali parduoti panašaus kiekio cukraus Bendrijos rinkoje, nes šis cukrus turi būti eksportuojamas mokant grąžinamąsias išmokas, kurios padidina naštą Bendrijos biudžetui.

112 Ispanijos vyriausybė pritaria Komisijos nuomonei. Ji priduria, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, kai atvejis, kaip yra šioje byloje, susijęs su visuotinai taikomu aktu, pateikiant motyvus galima tik nurodyti bendrą situaciją, dėl kurios jis buvo priimtas, ir bendrus tikslus, kuriuos rengėjas ketina pasiekti. Jei ginčijamame akte aiškiai atskleidžiamas atitinkamos institucijos siekiamas tikslas, būtų nepagrįsta reikalauti konkrečių motyvų dėl įvairių techninių sprendimų. Ši pozicija yra labai pagrįsta, nes šioje byloje Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją pasirinkdamos reikiamus būdus bendrai politikai įgyvendinti.

Teisingumo Teismo vertinimas

113 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 253 straipsniu reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti teisės aktą priėmusios institucijos motyvus, leidžiančius suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priimtos priemonės pateisinimus, o Bendrijos teismui – vykdyti teisminę kontrolę. Motyvuose nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visus atitinkamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr., be kita ko, 1997 m. vasario 4 d. Sprendimo *Belgija ir Vokietija prieš Komisiją*, C-9/95, C-23/95 ir C-156/95, Rink. p. I-645, 44 punktą ir 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą).

114 Nagrinėjamu atveju, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 28–30 punktuose, ginčijamas reglamentas buvo priimtas Komisijai, Nyderlandų Karalystei ir kitoms valstybėms narėms pasitarus.

115 Dėl teisės akto turinio reikia konstatuoti, kad ginčijamo reglamento pirmoje–penktoje konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė Bendrijos cukraus rinkoje kilusius sunkumus, priežastis, dėl kurių šie sunkumai galėjo pabloginti bendro rinkos organizavimo veikimą ir sukelti neigiamų pasekmių Bendrijos ūkio subjektams. Be to, ši institucija šio reglamento aštuntoje ir devintoje konstatuojamosiose dalyse nurodė motyvus, dėl kurių ji nustatė minimalią EB-UŠT kilmės importuojamo cukraus kainą ir taikė Bendrijos priežiūros procedūrą mišinių importui.

116 Vis dėlto, kaip pastebėjo Komisija, ginčijamo reglamento trečioje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse nurodomi teiginiai nėra visiškai prieštaringi, nes didėjantis cukraus iš UŠT importas galėtų tuo pačiu metu padidinti naštą Bendrijos biudžetui ir Bendrijos cukraus gamintojams nustatytus mokesčius.

117 Galiausiai ginčijamo sprendimo trečia konstatuojamoji dalis nesukelia ypatingų supratimo sunkumų, kaip matyti iš argumentų, nurodytų pateikiant atsakymą dėl pirmojo ieškinio pagrindo, ir būtent iš šio sprendimo 66–74 punktų.

118 Taigi trečiasis ieškinio pagrindas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

119 Nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė kaltina Komisiją, kad ji sudarė nepalankias sąlygas cukraus iš UŠT importuotojams, palyginti su Bendrijos ūkio subjektais, nustatydama, kad tokio nepakuoto cukraus CIF importo kaina negali būti mažesnė už intervencinę kainą. Iš tikrųjų, skirtingai nuo pastarųjų ūkio subjektų, cukraus iš UŠT importuotojai prie intervencinės kainos turi pridėti produktų atvežimo į Bendriją išlaidas bei sandėliavimo ir saugojimo išlaidas, kurios yra labai didelės, nes jūrinius maršrutus iš Nyderlandų UŠT aptarnaujantys laivai išplaukia tik iš Šiaurės Europos uostų. Šiomis aplinkybėmis UŠT ūkio subjektai nebegali konkuruoti su Bendrijos ūkio subjektais.

120 Nyderlandų vyriausybės teigimu, kadangi bet kuriuo atveju iš UŠT importuojamam cukrui reikėjo nustatyti mažiausią kainą, pagal proporcingumo principą būtų buvę tinkamiau nustatyti minimalią pardavimo, o ne minimalią importo kainą. To nepadarydama Komisija pažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį.

121 Komisija atsikerta, kad Bendrijos gamintojų apsauga pati savaime neprieštarauja proporcingumo principui (žr. minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 54 punktą).

122 Komisijos teigimu, nustatytos priemonės neviršija to, kas reikalinga šiai apsaugai užtikrinti. Minimalios importo kainos nustatymas konkurencijos požiūriu užtikrina lygybę tarp Bendrijos ir UŠT gamintojų, nesudarydamas kliūčių cukrui iš UŠT patekti į Bendrijos rinką.

123 Komisija šiuo klausimu pastebi, kad pagal Reglamento Nr. 2038/1999 3 straipsnį kasmet nustatoma intervencinė kaina Bendrijos regionams, kurie neturi produkcijos deficito, ir išvestinė intervencinė kaina kiekvienam iš produkcijos deficitą turinčių regionų. Komisija atkreipia dėmesį, kad pastaroji kaina yra didesnė nei intervencinė kaina, nes ji apima papildomas išlaidas, pavyzdžiui, vežimo. Dėl nagrinėjamos apsaugos priemonės reikėtų pastebėti, kad jei UŠT ūkio subjektas nuspręstų eksportuoti savo produkciją į deficito neturintį Bendrijos regioną, jis turėtų nustatyti savo kainas, atsižvelgdamas į intervencinę kainą. Tačiau, jei jis nuspręstų parduoti savo produkciją deficitą turinčiame regione, jis turėtų kaip bet kuris Bendrijos gamintojas padidinti galutinę pardavimo kainą, kad padengtų vežimo ir kitas išlaidas.

124 Ispanijos vyriausybė taip pat teigia, kad mažiausios importo kainos nustatymas, kuris atitinka sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį, konkurencijos požiūriu užtikrina lygybę tarp Bendrijos ir UŠT gamintojų.

Teisingumo Teismo vertinimas

125 Pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį:

„<...> reikia pasirinkti tokias priemones, kurios mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą. Šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti."

126 Dėl proporcingumo principo reikia priminti, kad siekiant įrodyti, jog Bendrijos teisės nuostata yra suderinama su šiuo principu, reikia patikrinti, ar pagal ją taikomos priemonės yra tinkamos nurodytam tikslui pasiekti ir ar jos neviršija to, kas reikalinga jam pasiekti (minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 52 punktas).

127 Šiuo atveju, kad būtų pašalinti Bendrijos rinkoje kilę sunkumai, ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatoma mažiausia cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo kaina, lygi „atitinkamiems produktams taikomai intervencinei kainai". Iš šio reglamento aštuntos konstatuojamosios dalies matyti, kad „ši priemonė turėtų užtikrinti, jog importuotas cukrus nebus parduotas mažesnėmis kainomis nei kainos Bendrijos rinkoje, ir padėti išvengti šio importo trikdančio poveikio, bet kuriuo atveju užtikrinant vienodą pakankamą pelną atitinkamiems UŠT ūkio subjektams ir preferencinio režimo, EB sutartimi nustatyto Bendrijos produktų ir produktų iš UŠT naudai, laikymąsi".

128 Reikia taip pat pabrėžti, kad iš pačios apsaugos priemonės esmės išplaukia, jog tam tikriems importuojamiems produktams yra taikomas mažiau palankus režimas nei Bendrijos produktams (minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 54 punktas). Šiomis aplinkybėmis, siekiant įrodyti sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimą, nepakanka tvirtinimo, kad tokia apsaugos priemonė lemia mažiau palankią aptariamų importuojamų produktų konkurencinę padėtį nei Bendrijos produktų. Atvirkščiai, reikia įrodyti, kad nagrinėjama priemone negalima įgyvendinti siekiamo tikslo arba kad ji viršija tai, kas reikalinga šiam tikslui pasiekti.

129 Šiuo klausimu Nyderlandų vyriausybė ginčija ne mažiausios kainos *per se* nustatymą, bet Komisijos pasirinkimą nustatyti minimalią importo, o ne minimalią pardavimo kainą, ir toks pasirinkimas sudaro mažiau palankias sąlygas UŠT ūkio subjektams nei Bendrijos ūkio subjektams, net nepateikdama ir nesistengdama pateikti įrodymų,

kad šis pasirinkimas yra akivaizdžiai netinkamas Komisijos siekiamam tikslui įgyvendinti.

130 Tačiau, kaip teisingai pastebėjo Komisija ir generalinis advokatas savo išvados 107–109 punktuose, pakanka konstatuoti, kad ketvirtasis ieškinio pagrindas pagrįstas klaidingu ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalies supratimu.

131 Iš tikrųjų remiantis šia nuostata, jei cukrus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, yra importuojamas į deficito neturintį Bendrijos regioną, importo kaina turi būti lygi intervencinei kainai arba už ją didesnė, o jei importuojamas į deficitą turintį Bendrijos regioną – jo importo kaina turi būti lygi išvestinei intervencinei kainai arba už ją didesnė.

132 Šiomis aplinkybėmis, jei UŠT ūkio subjektas nuspręstų eksportuoti savo produkciją į deficito neturintį Bendrijos regioną, jis turėtų nustatyti savo kainas, atsižvelgdamas į intervencinę kainą, o jei vėliau nuspręstų parduoti savo produkciją deficitą turinčiame regione, jis turėtų kaip bet kuris Bendrijos gamintojas padengti savo produkto atvežimo į šį deficitą turintį regioną išlaidas. Atvirkščiai, jei UŠT ūkio subjektas nuspręstų eksportuoti savo produkciją į deficitą turintį Bendrijos regioną, jis galėtų nustatyti savo kainas atsižvelgdamas į išvestinę intervencinę kainą, kuri yra didesnė už intervencinę kainą.

133 Kadangi ketvirtasis ieškinio pagrindas taip pat negali būti pripažintas pagrįstas, visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

134 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Nyderlandų Karalystės ir pastaroji bylą pralaimėjo, ji padengia bylinėjimosi išlaidas. Pagal to paties straipsnio 4 dalį Ispanijos Karalystė pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

3. Ispanijos Karalystė pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.